

Sygn. akt III Ua 7/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak (spr.)
Sędziowie:	SSO Bożena Bielska SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2014r. w O.

sprawy z odwołania T. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 30 grudnia 2013r. sygn. akt IVU 208/13

orzeka:

1. zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu T. M. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 03.07.2013r. do dnia 31.08.2013r. w pozostałym zakresie oddalając odwołanie;
2. w pozostałym zakresie apelację oddala.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.07.2013r. ZUS odmówił T. M. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

T. M. wniósł odwołanie od powyższej decyzji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania. Podniósł bowiem, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 04.07.2013r. ustaliła, że T. M. nie jest niezdolny do pracy oraz stwierdziła brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 30.12.2013r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał T. M. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 01.06.2013r. na okres 3 miesięcy.

Powyższy wyrok Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i prawnych:

T. M. w okresie od dnia 02.01.2013r. do dnia 31.05.2013r. pobierał zasiłek chorobowy. Następnie wnioskiem z dnia 21.05.2013r. zwrócił się do ZUS o przyznanie mu świadczenia rehabilitacyjnego. Został skierowany na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 05.06.2013r. stwierdził, że T. M. nie jest niezdolny do pracy. Analogiczne stanowisko zajęła komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 04.07.2013r. Na tej podstawie ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Celem ustalenia, czy zachodzą podstawy do przyznania T. M. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłego neurologa i ortopedy. Na podstawie sporządzonej opinii Sąd I instancji przyznał T. M. świadczenie rehabilitacyjne od dnia 01.06.2013r. na okres 3 miesięcy.

Sąd Rejonowy uznał bowiem, że zostały spełnione przesłanki z art.18 ust.1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - do przyznania T. M. świadczenia rehabilitacyjnego na okres wynikający z opinii biegłych. Sąd Rejonowy podkreślił, że żadna ze stron postępowania, a w szczególności ZUS, nie wniosła zastrzeżeń do tej opinii. Sąd uznał natomiast opinię za miarodajną, by się na niej oprzeć.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy. Zarzucił wyrokowi naruszenie prawa materialnego tj. przepisu art.18 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn.Dz.U. z 2010r., Nr 77, poz.512 ze zm.) poprzez jego pominięcie i przyznanie ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w sytuacji, gdy nie wyczerpał on jeszcze zasiłku chorobowego.

W konkluzji wniósł o dokonanie zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy podniósł, że w odpowiedzi na odwołanie błędnie wskazał, że T. M. pobierał zasiłek chorobowy w okresie od dnia 02.01.2013r. do dnia 31.05.2013r. Tymczasem T. M. pobierał zasiłek chorobowy do dnia 02.07.2013r., czyli przez 182 dni, co wynika z załączonego do apelacji zaświadczenia o wypłaconych zasiłkach. Organ rentowy podniósł, że świadczenie rehabilitacyjne w myśl powoływanego art.18 ust.1 w/w ustawy – przysługuje ubezpieczonemu dopiero po wyczerpaniu zasiłku chorobowego. Dlatego nie można było ustalić mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 01.06.2013r., albowiem do dnia 02.07.2013r. był on uprawniony do zasiłku chorobowego. W ocenie organu rentowego naruszenie tego przepisu powoduje, że świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje odwołującemu za cały okres, za który przyznano mu świadczenie wyrokiem Sądu I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest o tyle zasadna, że skutkowałą koniecznością dokonania częściowej zmiany zaskarżonego wyroku.

Na skutek błędnej informacji udzielonej przez ZUS w odpowiedzi na odwołanie, Sąd Rejonowy przyjął, że T. M. był uprawniony do zasiłku chorobowego jedynie do dnia 31.05.2013r. Wobec powyższego ustalał w niniejszym postępowaniu, czy od dnia 01.06.2013r. odwołujący spełniał przesłanki do uzyskania świadczenia rehabilitacyjnego. W postanowieniu o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłych Sąd wskazał biegłym tę właśnie datę celem ustalenia, czy z tym dniem T. M. odzyskał zdolność do pracy, a jeśli nie – czy ustalenie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres rokowałoby odzyskanie zdolności do pracy poprzez dalsze leczenie lub rehabilitację i na jaki okres.

Biegli, odnosząc się do tak sformułowanej tezy, stwierdzili, że T. M. jest niezdolny do pracy od dnia 01.06.2013r. na okres 3 miesięcy.

Tymczasem wyszło na jaw, że T. M. pobierał zasiłek chorobowy do dnia 02.07.2013r.

W myśl art.18 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn.Dz.U. z 2014, poz.159) - przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego możliwe jest dopiero po wyczerpaniu zasiłku chorobowego, o ile ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Dlatego apelacja jest o tyle zasadna, że brak jest podstaw do przyznania T. M. świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od dnia 01.06.2013r. do dnia 02.07.2013r. W tym bowiem okresie pobierał on zasiłek chorobowy.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zobligowany był zmienić zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję w ten sposób, że przyznał T. M. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od dnia 03.07.2013r. do dnia 31.08.2013r. Ustalając datę końcową – Sąd Okręgowy miał na uwadze treść opinii sporządzonej przez biegłych. Wynika z niej bowiem, że T. M. jest niezdolny do pracy na okres 3 miesięcy, licząc od dnia 01.06.2013r., czyli do dnia 31.08.2013r.

Sąd Okręgowy, przyznając T. M. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego jedynie na okres od dnia 03.07.2013r. do dnia 31.08.2013r., oddalił odwołanie T. M. w pozostałym zakresie tj. za okres od dnia 01.06.2013r. do dnia 02.07.2013r., albowiem wówczas nie spełniał on przesłanek do uzyskania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W tym zakresie Sąd Okręgowy orzekł na mocy art.386§1 kpc.

Sąd Okręgowy nie podzielił natomiast stanowiska organu rentowego, że w takiej sytuacji świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje odwołującemu za cały okres, za który przyznano mu świadczenie wyrokiem Sądu I instancji.

Zdaniem Sądu Okręgowego jedynie w okresie, gdy T. M. pobierał zasiłek chorobowy, nie miał prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Natomiast po dniu 02.07.2013r. odwołujący spełnił przesłanki do uzyskania tego świadczenia. Po tym dniu wyczerpał się T. M. zasiłek chorobowy, a odwołujący był nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokowały odzyskanie zdolności do pracy. Okoliczności te wynikają z opinii sporządzonej przez biegłych. Fakt, że biegli jako do daty początkowej odnosili się do dnia 01.06.2013r., w żaden sposób nie dyskredytuje wniosków płynących z opinii co do stanu zdrowia odwołującego.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy w tym zakresie oddalił apelację na mocy art.385 kpc.